

## LB-2009-178954

---

**INSTANS:** Borgarting lagmannsrett - Kjennelse  
**DATO:** 2010-01-27  
**DOKNR/PUBLISERT:** LB-2009-178954  
**STIKKORD:** Midlertidig forføyning. Tvisteloven § 34-1. « 4 stjerners middag - halv åtte »  
**SAMMENDRAG:** Et TV-selskap begjærte at en konkurrerende TV-stasjon ved midlertidig forføyning måtte pålegges å stanse en programserie som ble anført å være et plagiat. Lagmannsretten tok ikke begjæringen til følge etter en interesseavveining, jfr. tvisteloven § 34-1. Det var da ikke nødvendig å ta stilling til hvorvidt hovedkravet og sikringsgrunnen var sannsynliggjort.  
**SAKSGANG:** Oslo byfogdembete TOBYF-2009-135511 - Borgarting lagmannsrett LB-2009-178954 (09-178954ASK-BORG/04).  
**PARTER:** Silverback AB (Advokat Beate Brevik), ITV Studios Limited (Advokat Beate Brevik), ITV Global Entertainment Limited (Advokat Beate Brevik), Viasat Broadcasting UK Ltd (Advokat Lars Guttorm Norheim) mot Tv Norge AS (Advokat Mathias Tveten).  
**FORFATTER:** Lagdommer Dag A. Minsaas, lagdommer Fredrik Charlo Borchsenius, lagdommer Lars Ole Evensen.

---

Til avgjørelse foreligger anke over Oslo byfogdembetes kjennelse av 16. september 2009 der ITV Studios Ltds, ITV Global Entertainment Ltds, Silverback ABs og Viasat Broadcasting UK Ltds begjæring om at TVNorge ved midlertidig forføyning pålegges å stanse programserien « 4 stjerners middag - halv åtte » ikke ble tatt til følge.

Grunnlaget for kravet er at TVNorges programserie « 4 stjernes middag - halv åtte » anføres å være et plagiat av TV3s programserie « Klokka åtte hos meg ». TV3s programserie er basert på et konsept eller et format kalt « Come Dine With Me » (CDWM-formatet), som ble utviklet av det engelske fjernsynsselskapet Channel4 i 2005. ITV Studios Ltd påberoper seg ha opphavsretten til CDWM-formatet, og de ankende parter for øvrig påstår på forskjellige måter å utlede sine rettigheter fra ITV Studio. For enkelhets skyld benevnes de ankende parter ofte som ITV-selskapene eller TV3 i den videre fremstillingen.

TV3 sendte den første episoden av « Klokka åtte hos meg » den 17. august 2009. Programmet ble sendt ukens fire første dager mellom kl. 2000 og 2030. I korthet går det ut på at ukens deltakere kjemper om å være den beste verten og tilberede det beste middagsmåltidet, bestående av en selvvalgt treretters meny. Oppgaven som vert går på omgang, og konkurransen foregår i vertens hjem med de tre øvrige deltakerne som gjester. Etter avslutningen hver kveld gir gjestene verten poeng, og den som har samlet flest poeng i løpet av uken, vinner en premie. Deltakerne var ukjente for hverandre, og som oftest var de personer som ikke var kjent fra før i offentlig sammenheng.

TVNorge startet produksjonen av « 4 stjernes middag - halv åtte » sommeren 2009. Den første episoden ble sendt 10. august. Episodene sendes ukens første fire dager mellom kl. 1930 og 2030.

ITV-selskapene oppfattet TVNorges programserie som en krenkelse av sine rettigheter til CDWM-formatet, og de viste til åndsverkloven og markedsføringsloven §§ 25 og 30. Etter flere forgjebes anmodninger til TVNorge om å stanse « 4 stjernes middag - halv åtte », fremsatte de den

31. august begjæring om midlertidig forføyning til Oslo byfogdembete med påstand om at sendingene av denne serien måtte opphøre.

Oslo byfogdembetes kjennelse er truffet etter muntlige forhandlinger og har denne slutning:

1. Begjæringen om midlertidig forføyning tas ikke til følge.
2. Saksomkostninger tilkjennes ikke.

Byfogden kom til at CDWM-formatet manglet opphavsrettslig vern, og følgelig forelå det ingen krenkelse av åndsverkloven § 2. TVNorges produksjon og sending var heller ikke i strid med markedsføringsloven. Om det øvrige saksforhold vises til byfogdens kjennelse og lagmannsrettens videre bemerkninger.

ITV-selskapene har anket byfogdens kjennelse til Borgarting lagmannsrett. Det foreligger to anker, en fra ITV Studios Ltd, ITV Global Entertainment Ltd og Silverback AB og en fra Viasat Broadcasting UK Ltd. Begge ankene retter seg mot byfogdens rettsanvendelse og bevisbedømmelse. Det ble anmodet om muntlige forhandlinger også for lagmannsretten, en begjæring som ble avslått ved lagmannsrettens beslutning av 17. desember 2009.

Under saksforberedelsen for lagmannsretten har TV3 endret sin programserie noe. Serien heter nå « Celeber middag », episodene er utvidet til én times sendinger som sendes ukens fire første dager mellom kl. 1930 og kl. 2030. Deltakerne er ikke lenger ukjente personer, men personer som nyter en viss kjendisstatus.

De ankende parter, ITV-selskapene, anfører sammenfatningsvis:

Det er ikke grunnlag for å avvise saken. Det er dokumentert, og først under saksforberedelsen for lagmannsretten bestridt, at Viasat har gyldig lisensavtale for produksjon og sending av en fjernsynsserie basert på CDWM-konseptet. TVNorge forhandlet selv om rettighetene til formatet og hadde en opsjon på å benytte det. Anførselen om noe annet må være fremsatt mot bedre vitende.

Byfogden har vurdert forskjellene og likhetene mellom programmene feil. Det er lagt for stor vekt på TVNorges bruk av kjendiser og underholdningsinnslag i forhold til tilsvarende innslag hos TV3. Bruken av kjendiser ligger ikke utenfor CDWM-formatet, og det er produsert flere episoder med kjendiser som deltakere. Dette kan ikke ha vært ukjent for TVNorge da de produserte sin serie. Heller ikke underholdningsinnslagene er noe unikt trekk ved TVNorges serie i forhold til TV3s sendinger. Byfogden gjør også en feil når det legges til grunn av TVNorge bygger på en versjon av det ungerske konseptet « Fish on a Cake ».

Det er ikke noe til hinder for at et TV-format eller et TV-program kan være vernet etter åndsverkloven § 2. Med åndsverk forståes litterære, vitenskapelige eller kunstneriske verk av enhver art og uansett uttrykksmåte og uttrykksform, jfr. åndsverkloven § 1. At TV-formater og TV-programmer ikke inngår i oppregningen i åndsverkloven § 2, er ikke avgjørende ettersom oppregningen ikke er uttømmende. Avgjørende er om det aktuelle formatet eller programmet har en tilstrekkelig verkshøyde, en tilstrekkelig originalitet og individualitet. CDWM-formatet og de aktuelle programmene tilfredsstillende disse vilkårene.

Idéen bak programserien, å lage et underholdningsprogram basert på matlaging og konkurranse, er åpenbart fri. I CDWM-formatet er imidlertid idéen bearbeidet, videreutviklet og konkretisert til et fast format bestående av en rekke enkeltelementer. Det inneholder klare retningslinjer for hvilke elementer som skal inngå i programmet, programmets oppbygning og struktur, virkemidler til å bygge opp spenningen, klipping, kameravinkling, bruk av fortellerstemme og andre redaksjonelle, scenografiske og tekniske elementer. Sammensetningen sikrer at de programmene som er basert på dette formatet, har et eget særpreg og individualitet selv om det er mulig å gjøre lokale tilpasninger. Oppbyggingen av programmet er beskrevet i en internasjonal « formatbibel » som inneholder en omfattende og detaljert beskrivelse av de enkelte elementene. Et slikt produkt er åpenbart vernet av åndsverksloven, jfr. Rognstad: Opphavsretten side 89, der han trekker grensen mellom åndsverket og idéen bak det. At det muligens kan herske delte meninger om verkets kvalitet, er uten betydning for spørsmålet om kravet til verkshøyde er

tilfredsstilt, jfr. Rognstad: Fragmenter 2004 side 28-29. Byfogden gjør den feil ved sin vurdering at det tas utgangspunkt i det ferdige produktet, ikke i den abstrakte og bakenforliggende idé.

TVNorges programserie er en krenkelse av ITV-selskapenes rettigheter. De særpregete elementene i CDWM-formatet går igjen i TVNorges versjon. Det er ikke bare den bakenforliggende idéen som er felles, men også innholdet og utformingen av programmene er nærmest identisk, alt fra struktureringen, sceneskiftene, deltagertallet og den sarkastiske fortellerstemmen. At det foreligger enkelte avvikende elementer i TVNorges versjon, så som kommentarer fra en profesjonell kokk og bruk av kjendiser som deltakere, hindrer ikke at det foreligger en opphavrettslig krenkelse. Det avgjørende er helhetsinntrykket, om etterligningen alt i alt gir inntrykk av å være samme verk, jfr. RG-2001-676 , Rt-1957-275 , RG-2006-1302 . Det foreligger for øvrig også en kjendisversjon av CDWM-formatet. Variasjoner kan i seg selv være et inngrep og en ulovlig bearbeidelse, jfr. åndsverkloven § 2.

Det foreligger i tillegg en slik utnyttelse av en annens innsats og slik forvekslingsfare at etterligningen er i strid med markedsføringsloven § 30. Likheten mellom de to programmene skyldes ikke manglende variasjonsmuligheter, slik byfogden legger til grunn. Forholdet er at TVNorge hadde forhandlet frem en opsjonsavtale med ITV-selskapene, og som TVNorge valgte ikke å benytte seg av. Gjennom denne kontakten fikk selskapet en grundig innføring til CDWM-formatet og øvrig knowhow. Denne kunnskapen brukte TVNorge til å gjøre en bevisst etterligning. Uansett er ikke en dobbeltfrembringelse nødvendigvis ensbetydende med manglende verkshøyde, jfr. Rognstad side 134. TVNorge endret programtittelen kort tid før premieren, noe som skapte ytterligere forvirring i markedet. Programmene ble sendt i ukens fire første dager mellom kl. 1930 og 2030, en sendetid som gjorde det umulig for seerne å få med seg begge programmene. Dertil kommer at de lanserte sitt program en uke før TV3 slik at det så ut til at TV3 hadde plagiert TVNorge, ikke omvendt.

Etterligningen er neppe tilfeldig. TVNorge kunne ha utnyttet de variasjonsmulighetene som finnes, jfr. Rt-1998-1315 . Kombinasjonen av TVNorges inngående kjennskap til CDWM-formatet og de store likhetene mellom programmene er i seg selv tilstrekkelig til å konstatere at det foreligger en etterligning i strid med god forretningsskikk. At TVNorge hadde sin premiere en uke før TV3, er uten betydning. TVNorge hadde godt kjennskap til CDWM-formatet gjennom kontraktsforholdet med rettighetshaverne og opsjonsavtalen. Istedenfor å benytte seg av opsjonen, valgte selskapet å plagiere formatet. Hvem som lykkes med å lansere den første episoden, må være uten betydning.

TVNorges anførsel om at serien bygger på det ungarske formatet Fish on a Cake, er uten betydning. Det foreligger ingen dokumentasjon for at Fish on a Cake er et selvstendig format, eller for at TVNorge i så fall har ervervet rettighetene til å utnytte dette. For øvrig har TVNorges program flere likeheter med CDWM-formatet enn det ungarske. Uansett er også Fish on a Cake en ulovlig etterligning av CDWM-formatet. At ITV-selskapene ikke har vært like pågående overfor produsent og kringkaster i Ungarn, er ingen aksept for at den ungarske serien ikke er et plagiat.

TVNorges programserie er også i strid med markedsføringsloven § 25. Det er klare holdepunkter for at TVNorge bevisst har etterlignet CDWM-formatet. Sammenligningen av programmene må bygge på hvordan konseptene bak dem fremstår totalt sett. Avgjørende er om programmene fremstår som så like for publikum og mulige kjøpere av programmene at de synes å være bygget på det samme formatet, jfr. Stenvik: Rettsbeskyttelse av forretningskonsepter og -metoder side 24. Det er ikke avgjørende, slik byfogden har lagt til grunn, om det oppstår forvirring med hensyn til programmenes opprinnelse eller hvilken kanal som fjernsynsmottakeren er innstilt på. Summen av likheter er avgjørende, ikke hvilke forskjeller man kan finne, jfr. RG-1999-1564 . Bransjeoppfatninger må tillegges vekt når det skal vurderes om en opptreden strider mot god forretningsskikk, jfr. Løchen og Grimstad: Markedsføringsloven kommentarutgave (7. utgave) side 38. TVNorges etterligning er klart i strid med etablerte bransjenormer, jfr. oppslag i publikasjonen Kampanje den 18. september 2009 og produksjonsselskapet Monsters egen oppfatning av forholdet slik den kommer til uttrykk i en epost fra selskapets direktør.

Det foreligger sikringsgrunn etter begge alternativene i tvisteloven § 34-1. TVNorges sendinger er en vedvarende krenkelse av TV3s rettigheter, som TVNorge høster betydelige

økonomiske fordeler av. Samtidig påføres TV3 et dramatisk fall i seertallet med påfølgende tap av reklameinntekter, renommé og markedsposisjon. Et etterfølgende søksmål vil ikke fullt ut kompensere TV3s tap, et tap som åpenbart er vanskelig å dokumentere. Om det ikke reageres mot TVNorges plagiering av CDWM-formatet, vil dette skade markedet for formatrettigheter. TVNorges handlemåte gir grunn til å frykte for fortsatte krenkelsers, og vilkårene for å stanse programmet er derfor til stede etter tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav a), jfr. Ot.prp.nr.65 (1990-1991).

Midlertidig forføyning er også nødvendig for å avverge vesentlig skade eller ulempe, jfr. tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b). Rettighetshaverne til CDWM-formatet vil åpenbart påføres tap av fremtidige lisensinntekter, et tap det er umulig å tallfeste. For Viasat og TV3 kommer i tillegg at rekkefølgen i premierene skaper det inntrykk at TV3 plagierer TVNorge, ikke omvendt. Dette skader TV3s renommé og omdømme, noe som på lengre sikt vil få skadelige følger for merkevaren TV3. Heller ikke dette tapet lar seg tallfeste. På lengre sikt kan TV3s produkt tape sitt særpreg. Det er umulig å få tapene ved TVNorges opptreden erstattet, noe som nødvendiggjør stans i sendingene av deres konkurrerende program. Produksjon og sendeskjema må planlegges god tid i forveien. En manglende avklaring av de ankende parters rettigheter skaper usikkerhet i forholdet til avtalepartnere, både på produsent- og reklamesiden, og svekker det internasjonale formatmarkedet. Tapene kan ikke fullt ut kompenseres gjennom erstatningskrav. Et pålegg om stans av TVNorges sendinger er den adekvate og eneste muligheten TV3 har til å forhindre en fortsatt krenkelse og økte tap. Pålegget vil av de samme grunner ikke være et uforholdsmessig inngrep, jfr tvisteloven § 32-1 annet ledd.

ITV Studios Ltd, ITV Global Entertainment Ltd og Silverback AB har nedlagt denne påstand:

1. TVNorge AS pålegges å stanse all videre markedsføring, produksjon og tilgjengeliggjøring av TV-programmet «4 stjernes middag - halv åtte».
2. TVNorge AS dømmes til å betale saksomkostningene til ITV Studios Limited, ITV Global Entertainment Limited og Silverback AB

Viasat Broadcasting UK Ltd har nedlagt denne påstand:

1. TVNorge AS pålegges å stanse all videre markedsføring, produksjon og tilgjengeliggjøring av TV-programmet «4 stjernes middag - halv åtte».
2. TVNorge AS dømmes til å betale Viasat Broadcasting UK Ltds saksomkostninger.

Ankemotparten, TVNorge, slutter seg i resultatet og i det vesentlige i begrunnelsen til byfogdens kjennelse og anfører sammenfatningsvis:

Prinsipalt påstås ankene avvist. Slik påstanden er utformet, omfatter den også fremtidige, ikkeproduserte programmer. Programmene endres imidlertid noe fra sesong til sesong og lar seg ikke entydig bestemme på forhånd. Å anlegge en sak om lovligheten av fremtidige handlinger, er derfor utelukket, jfr. Skoghøy: Tvistemål (2. utgave) side 289-290. Uansett må det være tilstrekkelig at retten nøyer seg med å pålegge endringer i programmet istedenfor å nedlegge et alminnelig forbud mot å produsere og sende det, jfr. tvisteloven § 34-3 første ledd. ITV Global, Silverback og Viasat har heller ikke opphavsretten til CDWM-formatet. Når selskapene ikke er materielt berettiget til det omstridte formatet, kan de ikke reise søksmål om opphavsretten, jfr. tvisteloven § 1-3 annet ledd og Skoghøy side 332. Mot de påståtte bruddene på markedsføringsloven anføres at TVNorge begynte å sende sine programmer før TV3. Noen etterligning av TV3s programmer er derfor umulig.

Et TV-format har ikke vern etter åndsverkloven. Det er ikke noe rettslig begrep, men det er en idéssamling. På formatstadiet er det ikke gjort noen skapende innsats, jfr. Are Stenvik side 563. Beskyttelsen inntreffer først når idéen er kommet til uttrykk i et medium, jfr. blant annet Rognstad side 89 og Schovsbo & Rosenmeier: Immaterialrett (2008) side 90 og Are Stenvik i Tidsskrift for forretningsjus nr. 4/2002 side 567. Det foreligger ingen rettspraksis eller andre rettskildefaktorer som gir et TV-format opphavsrettslig beskyttelse. Formatbeskrivelsen kan ha vern som et litterært verk, og fjernsynsprogrammet kan ha vern som filmverk. Noe behov for i tillegg å verne selve

formatet, foreligger ikke. Opphavsrettigheten krenkes bare ved offentliggjøring av det fysiske eksemplaret av formatbibelen eller allerede innspilte programmer som er basert på formatet.

Selv om et TV-format i prinsippet skulle ha opphavsrettslig vern, omfatter ikke vernet CDWM-formatet. Det som ønskes beskyttet, må ha en klar, konkret og detaljert beskaffenhet, det må oppfylle et reelt originalitetskrav slik at beskyttelsen ikke vil virke som en urimelig brems på andres TV-produksjon langt frem i tiden, jfr. Schovsbo & Rosenmeier: Immaterialrett, side 91. Disse kravene oppfyller ikke CDWM-formatet. Formatbibelen beskriver programmet i to varianter, ikke noe av innholdet er originalt eller konkret, men er en beskrivelse av alminnelige idéer for TV-produksjon. Den manglende detaljgraden vises ved at programmet er produsert i en rekke ulike varianter, noe som viser at formatet mangler individualitet og verkshøyde.

TVNorge har ikke etterlignet CDWM-formatet på noen måte som rammes av markedsføringsloven § 30. Ettersom TVNorge var først ute med sin premiere, kan selskapet umulig ha etterlignet TV3s program, som hadde premiere en uke senere. Heller ikke foreligger noen forveklingsfare blant seere, annonsører eller mulige kjøpere av CDWM-formatet. En sammenligning av programmene på seernivå er for øvrig irrelevant for ITV Studios, ITV Global Entertainment og Silverback. Noen forveklingsfare overfor profesjonelle aktører foreligger ikke.

En etterligning som ikke er i strid med markedsføringsloven § 30, rammes heller ikke av § 25, jfr. Rt-1995-1908 .

Det foreligger ingen sikringsgrunn. Vilkårene for å stanse TVNorges program etter tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav a) er ikke til stede. De kravene som det eventuelt kan gis dom for, vanskeliggjøres ikke ved TVNorges adferd. Vanskeligheten består generelt i å beregne et tap som følge av at et annet TV-selskap sender et konkurrerende program. Når det gjelder tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b) anføres at en konkurrents brudd på markedsføringsloven § 30 ikke gir motparten en alminnelig adgang til å få stanset den konkurrerende virksomheten ved midlertidig forøyning, jfr. Rt-1999-1220 . Dommen gjaldt konkret et kontraktsbrudd, men må få tilsvarende anvendelse for annen rettsstridig adferd, herunder brudd på markedsføringsloven. Behovet for midlertidig forøyning må vurderes separat i forhold til hver av de ankende parter.

Uansett vil tvisteloven § 34-1 annet ledd hindre at begjæringen om midlertidig forøyning tas til følge. Et pålegg om stans vil være inngripende for TVNorge. På den annen side viser de ankende parters passivitet at behovet for midlertidig forøyning ikke er påtrengende.

En midlertidig forøyning som de ankende parter har nedlagt påstand om, vil dessuten være et uforholdsmessig inngrep. ITV-selskapene har akseptert at det ungarske Fish on the Cake ikke strider mot CDWM-formatet. Totalt er det sendt over 400 episoder av Fish on the Cake i forskjellige europeiske land uten at ITVselskapene reagerte før i juni 2009 mot TVNorge. Begjæringen om midlertidig forøyning ble tatt ut to uker etter at TVNorge startet sine sendinger, og noe ordinært søksmål er ennå ikke reist. Dette viser at det ikke er noe behov for en rask avgjørelse. Uansett må domstolen begrense seg til å påvise hvilke elementer i TVNorges programmer som må endres. Det kan ikke besluttes inngrep som går lenger enn hva som er nødvendig for å avverge krenkelsen.

En midlertidig forøyning vil i realiteten innebære en form for forhåndssensur. Et fjernsynsprogram er en ytring som er beskyttet av Grunnloven § 100 og EMK artikkel 3. En midlertidig forøyning som rammer ytringer kan bare brukes i særlige tilfelle, jfr. Rt-2007-404 . Ytringene er beskyttet selv om de i dette tilfellet til nå ikke har ligget i kjerneområdet for ytringsfriheten. Slike ytringer kan komme i fremtidige programmer.

TV3 har nå endret programtittelen til « Celebert selskap » og innholdet er lagt tettere opp mot TVNorges serie. Lagmannsretten må imidlertid vurdere det faktagrunnlag som byfogdens kjennelse bygger på. Sammenligningsgrunnlaget må være de programmene som da var produsert. Fortsatt er det ikke fremlagt et eneste program med CDWM-formatet slik det forelå da TVNorge produserte sitt program. At TV3 i ettertid har endret sitt program slik at likheten mellom dem blir større, er uansett ikke noe bevis for at TVNorge har etterlignet TV3s program. Forholdet er heller omvendt. Markedsføringsloven § 30 beskytter ikke etterligning av idéer eller konsepter.

For det tilfellet at ankene fører frem, kreves at de ankende parter stiller sikkerhet, jfr. tvisteloven § 34-2 første ledd annet punktum og § 32-12 jfr. tvangsfullbyrdsloven § 3-4. Sikkerheten må beløpe seg til minst 33,9 millioner kroner.

Tingrettens begrunnelse av omkostningsavgjørelsen er mangelfull, og at TVNorge skulle ha vært tilkjent saksomkostninger.

TVNorge AS har nedlagt denne påstand:

Prinsipalt:

1. Ankene avvises.

Subsidiært:

1. Anken fra Viasat Broadcasting UK Ltd. avvises.
2. Anken fra ITV Global Entertainment Ltd, og Silverback AB avvises for så vidt gjelder påstandsgrunnlag om at det foreligger brudd på ITV Studio Lts opphavsrett til Come Dine With Me.
3. Anken fra ITV Studios forkastes.
4. Anken fra ITV Global Entertainment Ltd, og Silverback AB forkastes for så vidt gjelder øvrige påstandsgrunnlag.

Atter subsidiært:

1. Ankene forkastes.

I alle tilfeller:

1. TVNorge AS tilkjennes sakens omkostninger for Oslo byfogdembete og lagmannsretten.

**Lagmannsretten** er kommet til at ankene ikke fører frem og bemerker:

Midlertidig forføyning *kan* besluttes når vilkårene i tvisteloven § 34-1 er til stede. Avgjørelsen beror på en avveining der det tas hensyn til samtlige interesser som er i bildet. Det må gjøres en avveining mellom den skade og ulempe som TVNorge blir påført ved en eventuell midlertidig forføyning, og den interesse som TV3 har i at forføyning blir besluttet, jfr. Tore Schei m. fl.: Tvisteloven kommentarutgave bind II side 1562 og Thor Falkanger m.fl.: Tvangsfullbyrdsloven Kommentarutgave (4. utgave) bind II side 1162. Dersom det foreligger et åpenbart misforhold, kan forføyning ikke besluttes, jfr. § 34-1 annet ledd Avveiningen må foretas på grunnlag av forholdene på avgjørelsestidspunktet, jfr. Schei m.fl. side 1557.

Etter lagmannsrettens oppfatning bør begjæringen om midlertidig forføyning ikke tas til følge. Ved avveiningen legger lagmannsretten særlig vekt på at et pålegg om stans av programmet « 4 stjernes middag » med sikkerhet vil være et meget inngripende tiltak overfor TVNorge. Produksjonskostnadene for de gjenstående programmene vil være forspilt, reklameinntektene vil bortfalle, og selskapet vil pådra seg omkostninger og andre ulemper ved å måtte foreta en umiddelbar endring av sendeplanen. På den annen side er det atskillig usikkerhet om og i hvilken grad det vil skade TV3 om begjæringen ikke tas til følge. TV3 vil fortsatt kunne sende sine programmer, riktignok i konkurranse med TVNorge. Ulempen for TV3 kan være et redusert seertall med derav følgende inntektstap. Om seertallet faktisk er redusert som følge av sendingene av « 4 stjerners middag - halv åtte », slik TV3 anfører, er det umulig å vite noe sikkert om. Heller ikke er det mulig å vite noe hvor stort seertapet i så fall er. At færre enn forventet ser på TV3s serie, skyldes ikke nødvendigvis bare TVNorges konkurrerende program. Heller ikke er det mulig å vite om TV3 ville få flere seere til « Celebert Selskap » hvis kravet om midlertidig forføyning tas til følge. Dernest er formålet med midlertidig forføyning å få sikret et krav i påvente av at tvisten kan avgjøres ved dom, eller å få til en midlertidig ordning mellom partene for å hindre vesentlig skade eller ulempe i påvente av dommen, jfr. Schei m.fl. bind II side 1554. Foreløpig har TV3 ikke reist søksmål om hovedkravet, og det er foreløpig lite som tyder på at dette vil bli gjort. Å sette frist etter tvisteloven § 34-3 er lite hensiktsmessig. Behovet for midlertidig forføyning

svekkes ytterligere ved at den opprinnelige versjonen, som utløste begjæringen om midlertidig forføyning, ikke sendes lenger. Den omstendighet at TV3 senere har lagt sin programserie tettere opp til TVNorges, kan ikke begrunne et pålegg om stans av TVNorges sendinger. Av hensyn til ytringsfriheten bør det også utvises en viss tilbakeholdenhet i å stanse et fjernsynsprogram. Selv om et underholdningsprogram som dette ikke ligger i kjerneområdet for ytringsfriheten, slik som programmet i Rt-2007-404 gjorde, er ytringsfriheten likevel et moment ved helhetsvurderingen. En samlet vurdering tilsier derfor at begjæringen om midlertidig forføyning ikke bør tas til følge. Det blir da unødvendig å ta stilling til om hovedkravet og sikringsgrunnen er sannsynliggjort.

Etter dette forkastes ankene.

TVNorge har vunnet saken og har i samsvar med hovedregelen i tvisteloven § 20-2 første og annet ledd krav på full erstatning for sine saksomkostninger hos de ankende parter. Lagmannsretten kan ikke se at det foreligger slike tungtveiende grunner som gjør det rimelig helt eller delvis å fritta ankemotpartene for erstatningsansvaret etter bestemmelsens tredje ledd. Tvisten står mellom profesjonelle parter og reiser ikke vesentlig vanskeligere rettslige eller faktiske problemstillinger enn hva som vil være vanlig når to mediebedrifter tvistes om den enes sendinger krenker den andres rettigheter etter åndsverkloven og markedsføringsloven. Beløpet settes i samsvar med omkostningsoppgaven til 305.000 kroner uten merverdiavgift. Lagmannsretten legger til grunn at TVNorge har fradragsrett for inngående merverdiavgift.

Lagmannsretten skal fastsette omkostninger også for tingretten og legger sitt resultat til grunn for avgjørelsen, jfr. tvisteloven § 20-9 første og annet ledd. De samme grunner som nevnt i avsnittet ovenfor tilsier at TVNorge tilkjennes saksomkostninger også for tingretten. Beløpet settes i samsvar med omkostningsoppgaven til 377.000 kroner uten merverdiavgift.

Kjennelsen er enstemmig.

#### *Slutning:*

- 1. Ankene forkastes.*
- 2. ITV Studios Ltd, ITV Global Entertainment Ltd, Silverback AB og Viasat Broadcasting UK Ltd betaler én for alle og alle for én 305.000 - trehundreogfemtusen - kroner til TVNorge AS i saksomkostninger for lagmannsretten og 377.000 - trehundreogsyttisyttusen - kroner i saksomkostninger for byfogden innen 2 - to - uker fra forkynnelse av denne kjennelse.*

---

Sist oppdatert 4. februar 2010